

Οι βασικές διαφορές μεταξύ Χριστιανών Ορθοδόξων και Καθολικών

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν ενωμένη με τους Καθολικούς μέχρι το 1054, οπότε και επήλθε οριστικά ο χωρισμός Της από εκείνους.

Ο Άγιος και Μέγας Βασίλειος βέβαια (330-379 μ.Χ.), τον οποίο ως γνωστόν, αναγνωρίζουν ως **Άγιο και Μέγα** και οι Καθολικοί, είχε μιλήσει από τον 4^ο ακόμη αιώνα για τα σφάλματα των Καθολικών, λέγοντας χαρακτηριστικά:

« Εάν συνεχισθή η εναντίον μας οργή του Θεού, ποια βοήθεια μπορεί να μας προσφέρει η Δυτική αλαζονεία και υπεροψία; Αυτοί ούτε την αλήθειαν γνωρίζουν, ούτε θέλουν και ανέχονται να την μάθουν, αλλά καθώς είναι προκατειλημμένοι από αστηρίκτους υποψίας... εμάχοντο εκείνους που τους έλεγαν την αλήθειαν και εστήριζαν την αίρεσιν με την στάσιν τους. Εγώ μάλιστα σκέπτομαι να γράψω προς τον πρώτον (τον Πάπα Ρώμης Δάμασον) και κορυφαίον από αυτούς... ότι ούτε την αλήθειαν γνωρίζουν, ούτε καταδέχονται να ακολουθήσουν την οδόν δια της οποίας θα ηδύναντο να την μάθουν... και να μην θεωρούν ως αρετήν την υπερηφάνειαν, η οποία είναι αμάρτημα αρκετόν να δημιουργήση, από μόνον του αυτό, έχθραν προς τον Θεόν » (Μεγάλου Βασιλείου, ΕΠΕ 1, 304).

Τον 4ο επίσης αιώνα, το 381 μ.Χ., η Δεύτερη Οικουμενική Σύνοδος με τον τρίτο Κανόνα της, όρισε ότι ο Επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως έχει τα πρωτεία τιμής **μετά** τον Επίσκοπο Ρώμης, επειδή η Κωνσταντινούπολη ήταν η «νέα Ρώμη». Στον Επίσκοπο Ρώμης ανεγνώριζε «πρεσβεία τιμής», επειδή υπήρξε η αρχαιότερη πρωτεύουσα του Βυζαντινού κράτους.

Τρεις αιώνες αργότερα, το 680 μ.Χ., η Έκτη Οικουμενική Σύνοδος υπέδειξε στους Καθολικούς ορισμένες καινοτομίες τους, αλλά αυτοί δεν έδωσαν σημασία. Η Δύση προχωρούσε για τον χωρισμό.

Όπου φτάνουμε στον 9^ο αιώνα, κατά τον οποίο, προς έκπληξη όχι μόνο των Ανατολικών αλλά και των Δυτικών ακόμη, **ο Πάπας θέλησε να εμφανιστεί «Θείω δικαίω» (!), άρχοντας της Εκκλησίας και όλου του κόσμου, πάνω από όλους τους Πατριάρχες και τις Οικουμενικές Συνόδους (οι Οποίες του αναγνώριζαν το πρωτείο τιμής, το προβάδισμα δηλαδή μεταξύ ίσων, ωστόσο εκείνος αξίωσε υπέρτερη εξουσία)!!!** Από φιλοδοξία ανακατεύθηκε στα εσωτερικά ζητήματα της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, όταν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ήταν ο Ιγνάτιος και ο Φώτιος.

Από εκείνη τη χρονική στιγμή και μετά, επειδή οι Δυτικοί, όλο και περισσότερο απομακρύνονταν από την Ιερή Παράδοση της Αγίας του Χριστού Εκκλησίας, οι Ανατολικοί τόσο περισσότερο δεν συμφωνούσαν με τις

αυθαίρετες καινοτομίες τους. Το Σχίσμα στην Εκκλησία του Χριστού, ήταν πλέον κάτι παραπάνω από ορατό.

Τέλος, το 1054 φτάσαμε στον οριστικό χωρισμό. Συνέβη το εξής γεγονός: Τριμελής αντιπροσωπεία απεσταλμένη δήθεν από τον Πάπα Λέοντα τον 9^ο (ο οποίος εν τω μεταξύ είχε πεθάνει), αφού προκάλεσε πολλά επεισόδια στην Κωνσταντινούπολη, όρμησε με βρισιές στον Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας κατά τη διάρκεια της Θείας Λατρείας, και ο Καρδινάλιος Ουβέρτος άφησε πάνω στην Αγία Τράπεζα έγγραφο, με το οποίο αναθεμάτιζε τον τότε Ορθόδοξο Πατριάρχη Κωνσταντίνο Μιχαήλ Κηρουάριο και όλους τους Ορθόδοξους σαν αιρετικούς!

Από τότε οι Καθολικοί έπαψαν να έχουν επικοινωνία με την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, όπως επίσης και με τα τέσσερα άλλα Πατριαρχεία, γεγονός θλιβερό που έρχεται σε αντίθεση με τον Ευαγγελικό Νόμο, ο οποίος δεν θέλει να υπάρξει Σχίσμα μέσα στην Εκκλησία του Χριστού.

Και ερχόμαστε στο σήμερα, στο 2012, όπου οι Καθολικοί αντί να αναθεωρήσουν την στάση τους και να επανέλθουν από εκεί που έφυγαν, ζητούν από την Ορθόδοξη Εκκλησία να αρνηθεί την αρχαία Αγία της Πίστη και να υποταχθεί στον Πάπα της Ρώμης!

Ας δούμε όμως παρακάτω τις βασικές δογματικές διαφορές μας με τους Καθολικούς:

1) Στο Σύμβολο της Πίστεως (“Πιστεύω”), πρόσθεσαν αυθαίρετα την φράση «και εκ του Υιού εκπορευόμενο» (filioque), διδασκαλία ξένη που δεν υπάρχει στο Ευαγγέλιο. Αντιθέτως, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, λέει καθαρά ότι το Άγιο Πνεύμα παρά τους Πατρός εκπορεύεται (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 15, Εδάφιο 26), γεγονός που ανεγνώρισαν και επικύρωσαν η Πρώτη και η Δεύτερη Οικουμενική Σύνοδος.

2) Οι Καθολικοί υποστηρίζουν πως ο Πάπας έχει το αλάθητο! Η Αίρεση των Καθολικών, το 1870, κατά την πρώτη Βατικάνιο Σύνοδο, ανεγνώρισε το αλάθητο. Δηλαδή, πως όταν μιλάει ο εκάστοτε Πάπας περί πίστεως από καθέδρας, είναι αλάνθαστος!

Αυτή όμως η ιδέα, ότι ο εκάστοτε Πάπας δεν κάνει λάθη, είναι αντίθετη προς την Αγία Γραφή και την Αποστολική Παράδοση, διότι σημαίνει **Απόλυτη Θεοπνευστία!**

Εμείς γνωρίζουμε, ότι Απόλυτα Θεόπνευστοι και συνεπώς αλάθητοι, ήσαν **μόνο οι Άγιοι Απόστολοι**, οι οποίοι Φωτίστηκαν ιδιαιτέρως από το Άγιο Πνεύμα, και είπαν και έγραψαν αυτά που είδαν και άκουσαν (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 6, Εδάφιο 10, και, Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 14, Εδάφιο 26, και, Κεφάλαιο 16, Εδάφιο 13).

Εξ άλλου, οι Πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος, **ουδέποτε ζήτησαν να γίνει το δικό τους θέλημα**, αλλά συζητούσαν αρκετά, όλοι μαζί οι Φωτισμένοι Άγιοι Απόστολοι, και κατόπιν, κατέληγαν με αυτόν τον τρόπο, στα Θεόπνευστα Συμπεράσματά τους, και ουδέποτε με τον δικτατορικό

τρόπο που ενεργεί ο Πάπας, ο οποίος έφθασε στο σημείο να ανακηρύξει τον εαυτό του διάδοχο του Αποστόλου Πέτρου και αντιπρόσωπο του Χριστού, **ορατή κεφαλή της Εκκλησίας (το λεγόμενο «πρωτείο του Πάπα»)** και **αλάνθαστο διδάσκαλο της Χριστιανικής Πίστεως!!!** Κι αυτό συμβαίνει, ενώ η Καινή Διαθήκη Αναφέρει σαφέστατα, πως **μόνο ο Χριστός είναι η Κεφαλή και ο Αρχηγός της Εκκλησίας**, τόσο της Στρατευομένης εδώ στη Γη, όσο και της Θριαμβευούσης Εκκλησίας στον Ουρανό (Προς Εφεσίους Επιστολή, Κεφάλαιο 1, Εδάφια 22-23).

3) Οι Καθολικοί επέβαλαν στους κληρικούς τους την υποχρεωτική αγαμία! Ενώ, σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη και ολόκληρη την Ιερά Εκκλησιαστική Παράδοση, **ο Κληρικός είναι ελεύθερος να διαλέξει μεταξύ Γάμου και αγαμίας.**

4) Διδάσκουν ότι υπάρχει το καθαρτήριο πυρ, **γεγονός που δεν αναφέρεται πουθενά, ούτε στην Αγία Γραφή, ούτε και στην Ιερά Εκκλησιαστική Παράδοση!** Δηλαδή, ότι οι ψυχές μετά τον θάνατο, καθαρίζονται από κηλίδες αμαρτιών, που δεν είχαν καθαριστεί όταν ζούσαν με το σώμα στη Γη!

Από την άλλη, η Καινή Διαθήκη μας Διδάσκει με σαφήνεια, πως ο Κύριος Ιησούς Χριστός, με την Σταυρική Του Θυσία, Αναδείχθηκε "Ιλασμός περί των αμαρτιών μας", δηλαδή, **η Χάρη του Χριστού που Προήλθε από την Σταυρική Του Θυσία, Δίνει την άφεση των αμαρτιών για όσο είμαστε στη Γη και Εξομολογούμαστε** (Α' Καθολική Επιστολή Ιωάννου, Κεφάλαιο 2, Εδάφιο 2).

Και ακόμα, πως όταν φύγουμε από την ζωή αυτή, δεν θα υπάρξει καμία κάθαρση των ψυχών μας, παρά μονάχα η Κρίση τους από τον Κύριο.

5) Διδάσκουν τα περί αξιομισθίας των Αγίων, μία ακόμα αυθαίρετη διδασκαλία, η οποία και αυτή **δεν αναφέρεται πουθενά, ούτε στην Αγία Γραφή, ούτε και στην Ιερά Εκκλησιαστική Παράδοση!**

Αξιομισθία των Αγίων σημαίνει, πως τα καλά έργα της Θεοτόκου και των Αγίων, είναι περισσότερα από όσα χρειάζονται για να σωθούν αυτοί, και επομένως περισσεύουν και για τους άλλους ανθρώπους, που δεν έχουν τέτοια έργα. Τα καλά λοιπόν έργα που περισσεύουν από τους Αγίους, νομίζει ο Πάπας πως μπορεί να τα διαθέτει (!) για την συγχώρηση αμαρτιών άλλων ανθρώπων, που υστέρησαν σε έργα αρετής ή πέθαναν αμαρτάνοντες!

Αντιθέτως, ο Κύριος και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, μας Διαβεβαιώνουν πως **η κάθε ψυχή, θα Κριθεί σύμφωνα με τις πράξεις της και μόνο, δηλαδή, πως ο Θεός θα Κρίνει τον καθένα, σύμφωνα με τα έργα του και μόνο.**

6) Διδάσκουν ότι η Θεοτόκος γεννήθηκε χωρίς το προπατορικό αμάρτημα (με τη λεγόμενη «άσπιλη σύλληψη»), ενώ η Αλήθεια της Αγίας μας Εκκλησίας μας Υποδεικνύει, ότι το Άγιο Πνεύμα Την Καθάρισε από κάθε μολυσμό της προπατορικής αμαρτίας, όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ είπε κατά τον Ευαγγελισμό Της «Πνεύμα Άγιον επελεύσεται επί σε» (Κατά Λουκάν

Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 1, Εδάφιο 35).

7) Έχουν πέσει στην αίρεση της Μαριολατρίας, αφού πιστεύουν ότι η Θεοτόκος ανελήφθη όπως ο Χριστός στους Ουρανοί **με Σώμα άφθαρτο και πνευματικό και την λατρεύουν σαν θεά!**

Ενώ όπως μας Διδάσκει η Αγία μας Εκκλησία μέσα από την Ιερή Της Παράδοση, η Παναγία μας **δεν αναστήθηκε λαμβάνοντας Σώμα άφθαρτο και πνευματικό** (όπως μόνο ο Κύριός μας Έλαβε κατά την Ανάστασή Του), δεν έλαβε δηλαδή το σώμα που θα λάβουμε όλοι οι άνθρωποι όταν θα γίνει η καθολική ανάσταση των νεκρών (κατά την Ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας).

Όπως μας διδάσκει περί της Αναστάσεως του Χριστού ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, **"μετά την Ανάστασή Του συνανέστησε και το σώμα Του άφθαρτο, πνευματικό, όλο θείο και άυλο"**.

Δεν συνέβη όμως κάτι τέτοιο στην περίπτωση της Παναγίας μας, **αλλά Εκείνη μετέστη με το υλικό Σώμα Της** (αφού αυτό ενώθηκε με την Παναγία ψυχή Της) στους Ουρανοί την τρίτη ημέρα από την Κοίμησή Της, για να μην γνωρίσει εκείνο φθορά, αλλά και διότι **«δεν ήταν δυνατό να παραμείνει κάτω από τη γη το Σώμα Εκείνης, χάριν της Οποίας ο Θεός έπλασε όλο τον κόσμο»** (όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Άγιος και Μέγας Βασίλειος).

8) Τέλος, οι Καθολικοί επιδεικνύουν αιρετική συμπεριφορά και στα Ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Δεν Βαπτίζουν όπως Δίδαξε ο Κύριος (Κατά Μάρκον Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 16, Εδάφιο 16, και Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 28, Εδάφιο 19), αλλά ραντίζουν!

Βαπτίζω σημαίνει βυθίζω, βουτάω εξ ολοκλήρου στο νερό. Αντιθέτως, εκείνοι κατήργησαν την τριπλή κατάδυση και ραντίζουν απλώς και μόνο τον βαπτιζόμενο.

Εμείς οι Χριστιανοί Ορθόδοξοι ραντίζουμε κατ'εξαίρεση το νήπιο, μόνο σε περίπτωση ύψιστης ανάγκης, μόνο δηλαδή όταν κινδυνεύει να πεθάνει αβάπτιστο (οπότε και του κάνουμε Αεροβάπτισμα), και αργότερα εάν ζήσει κάνουμε μόνο το Χρίσμα.

Οι Καθολικοί το Χρίσμα το τελούν στα αγόρια στην ηλικία των 14^{ων} ετών και στα κορίτσια στην ηλικία των 12 ετών, ενώ εμείς σε νηπιακή ηλικία μαζί με το Βάπτισμα, και κατόπιν τα Κοινωνούμε, κάνοντας έτσι πράξη τα Θεόπνευστα Λόγια των Αγίων Πατέρων μας, οι οποίοι Διδάσκουν πως κατά τον νηπιοβαπτισμό υπάρχει ωφέλεια Πνευματική, την οποία ο άνθρωπος λαμβάνει ακόμα και χωρίς να καταλαβαίνει κάτι. Μιλάνε για την Πνευματική Ωφέλεια που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα και που λαμβάνει κάποιος στο Βάπτισμα και στο Χρίσμα, η Οποία εργάζεται μυστικά στο πνεύμα του βαπτιζόμενου, ενώ τονίζουν πως κατά το Μυστήριο του Χρίσματος, ο βαπτιζόμενος δέχεται από νήπιο ακόμη τα Χαρίσματα και τις Δωρεές του Αγίου Πνεύματος.

Όσο για το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, οι Καθολικοί χρησιμοποιούν άζυμο άρτο, ενώ κάποια στιγμή μετά από το 1200, έπαψαν να μεταδίδουν

στους πιστούς το Σώμα και το Αίμα όπως εμείς, αλλά μεταδίδουν μόνο αγιασμένο άρτο!

Όμως ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, Είπε καθαρά πως «**αλήθεια, αλήθεια σας λέω, αν δεν φάτε την σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Εκείνος που μου τρώει τη σάρκα και μου πίνει το αίμα έχει ζωή αιώνια, κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα**» (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Κεφάλαιο 6, Εδάφιο 53-54).

Εάν τώρα εδώ στην Ελλάδα (ή και σε άλλες Ορθόδοξες χώρες), συμβαίνει οι Καθολικοί να βουτάνε τον αγιασμένο άρτο μέσα στον αγιασμένο οίνο πριν τον δώσουν στους πιστούς τους, θέλοντας με τον τρόπο αυτό να δείξουν πως δεν τους αποκλείουν από το Αίμα του Κυρίου (γιατί μόνο στις χώρες αυτές άραγε;), και με σκοπό να καλλιεργήσουν την εντύπωση (σε Καθολικούς και Ορθοδόξους) πως δήθεν οι Καθολικοί δεν έχουν και μεγάλες διαφορές με τους Ορθοδόξους, αυτό είναι μία άλλη **ΜΕΓΑΛΗ** ιστορία και συζήτηση, που έχει τις ρίζες της στις προθέσεις του εκάστοτε Πάπα να συνενώσει κάποια στιγμή την Μοναδική Αληθινή και Ανόθευτη Πίστη του Χριστού, την Ορθοδοξία, με τον Ρωμαϊκό Καθολικισμό, υποτάσσοντάς Την σε αυτόν, δηλαδή να υποτάξει το Φως του Χριστού στο Σκοτάδι του παπισμού.

Αυτό όμως **ουδέποτε** πρόκειται να συμβεί, διότι ο Ίδιος ο Κύριος Προεφήτευσε πως η Εκκλησία Του δεν θα γνωρίσει θάνατο ποτέ. Και μία τέτοια υποτακτική ένωση μεταξύ Φωτός και Σκότους θα ισοδυναμούσε με πνευματικό θάνατο!

Τέλος, το Ιερό Ευχέλαιο οι Καθολικοί το τελούν μόνο προ του θανάτου ως εφόδιο, ενώ αντιθέτως η Αγία Γραφή μας Διδάσκει πως το Ιερό Ευχέλαιο, τελείται για τους πιστούς προς ίαση όταν αυτοί ασθενούν (Επιστολή Ιακώβου, Κεφάλαιο 5, Εδάφιο 14). Πάνω στο Θέμα αυτό οι Άγιοι Πατέρες της Ορθοδοξίας μας, Διδάσκουν με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος πως τα Εφόδια προ του θανάτου για τους Χριστιανούς, είναι **πρωτίστως και απαραίτητως η Εξομολόγηση και ακολούθως η Θεία Κοινωνία.**

Κωνσταντίνος Ρόκας

<https://sites.google.com/site/orthodoxy1054/oi-basikes-diaphores-metaxy-christianon-orthodoxon-kai-katholikon>